

Історія політична і культурна.

Ө. Коршъ — Владиміровы боги (Сборникъ харьков. ист. фил. общ. XVIII, ст. 51—8).

А. Погодннъ — Лингвистическія и историческія замѣтки о богахъ Владиміра Вел. (Збірник на честь ак. Соболевского, ст. 78—96).

Дві статі написані на ту саму тему — на той сам літописний текст двома лінгвістами, з того ж самого лінгвістичного становища. Головну роль в них грає етимологічне толкування Володимирових богів; при загальних відмінах сих виводів, які краще всього показують гіпотетичний характер деяких виводів, обидва дослідники сходять ся в тім, що приймають в широких розмірах чужу, несловянську стихію в сих назвах. „Изъ боговъ, перечисленныхъ въ приведенномъ мѣстѣ лѣтописи, несомнѣнно славянскимъ именемъ не называется ни одинъ“, завважає ак. Корш. І він і проф. Погодін відкидають звичайну етимологію Перуна, і Корш вважає його імя ілірським, а Погодін — загадковим; оба зближують Хорса з перською назвою сонця. Широко застанавляють ся над іменем Волоса-Велеса: Погодін розділяє сі два імени, Корш вважає можливим лучити разом; подані ними обяснення сих імен зовсім ріжні. Погодін застановляєть ся ще ширше над іменем Симарьгла, даючи дуже складне обясненне сього імени як *σῆμα Ῥήγλου* — більш дотепне ніж правдоподібне.

Згадки Слова о п. Ігоревім про Велеса, Даждобога, Стрибога ак. Корш вважає книжними. Його вражає західня форма імени Велеса і він бачить в ній „полную искусственность помѣщенія этого имени въ произведение княжескаго пѣснотворца XII в.“. *М. Грушевський.*

Leon Białkowski — Ziemia sandecka, stan jej społeczno-gospodarski w pierwszej połowie XVI wieku (Przegląd historyczny 1911, т. XII, ст. 89—114, 217—242, 353—384).

Ся нова праця про Сандеччину опираєть ся на жерельних студіях: автор використав сандецькі іродські книги з 1516—1550 рр. і деякі інші акти, що стояли в звязку з темою; тому від його праці можна було сподівати нових фактів і справді розвідка приносить багато інтересних подробиць.

Автор починає описю границь Сандецької землі і початками її заселеня. Між иншим звертає увагу на сліди давних укріплень в Сандеччині. Побіч головних городів (каштелянських) Войничча, Чхова і Старого Санча стрічають ся ще в кількох місцях топографічні назви „Городок“, що вказують на давніші укріплення; се такі осаді:

Городок в парохії Грибів, королівщина.

Городок в околиці Нового Торгу, згаданий 1541 р.